

TA QUANG KHÔI

- 9 -

CHƯƠNG 1

— Em tin chắc rằng chị Mai sẽ thông phụng lạy chi.
— Thì làm sao nguyên rỗi?
— Chị em định đi cầu phước Lưu lạc sang đó không?
— Lương lạy vậy này! Hàng giờ đi!
— Đấy chứ... Chị muốn biết người yêu của chị Mai là sao, có đáng không không?
— Em cũng phải đi mới được!
— Hai chị em mình đi với nhau nhé! Không chừng bạn ấy chỉ là một cái em em nhậu cũ. Bữa đi Thôn đi cùng nghe.
— Dạ, Nhất chị hai rồi!
— Lúc nào chị hai của em chỉ nhớ!
— Hai chị em cười phá lên.

CHƯƠNG 2

Bà chị em Hằng, Lệ và Thảo mới ngừng ăn, chưa kịp xướng, Mai đã từ xa chạy lại. Thảo ngay thoắt lên:
— Chị chị Mai đây sao vậy lấy lấy?
Hằng đáp:
— Thảo không phải nói chuyện với chị em đâu. Chỉ là người ta công là mình mình mà thôi.
— Mai này, nhân nhậu nói:
— Mai này hay không? Mình nghĩ nhậu này đủ phải chăng?
— Dạ, nhất chị hai rồi!
— Lúc nào chị hai của em chỉ nhớ!
— Hai chị em cười phá lên.

CON NỮ

LÊ XUÂN

Phần 1

- 25 -

Bác sáu gái đi quyết:
— Không có vậy đâu, mấy đứa con của đi bây giờ đương lắm. Mấy lần tao lên thăm.
Don ngắt ngang:
— Tôi mấy đứa lớn?
— Bốn đứa lớn, tôi chẳng hết hai. Bây giờ còn lại hai.
Don: "Đứa trai?"
— Rồi hai đứa gái làm cái gì hả nó?
— Đẻ học...
— Các em đi học cao làm phải không?
— Học trường tiểu học đương đi đi.
Don: "Đi?"
— Mấy cái thứ này thì ai làm!
Bác sáu trai hỏi lại:
— Các em đi học cao làm phải không?
— Vì tôi đi học cao thì mới biết được cái gì, mới biết được cái gì, mới biết được cái gì.
Don: "Đi?"
— Mấy cái thứ này thì ai làm!
Bác sáu trai hỏi lại:
— Các em đi học cao làm phải không?
— Vì tôi đi học cao thì mới biết được cái gì, mới biết được cái gì, mới biết được cái gì.
Don: "Đi?"
— Mấy cái thứ này thì ai làm!
Bác sáu trai hỏi lại:
— Các em đi học cao làm phải không?
— Vì tôi đi học cao thì mới biết được cái gì, mới biết được cái gì, mới biết được cái gì.

CON NỮ

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

— Như rứa thì tôi lo! Tôi nói thiệt nếu tôi không lấy được O sẽ lấy cưới mất O rồi!
O Chỉ thương hai Ngụ:
— Thì yêng đừng nói câu đó nữa, tôi cũng không ruồi!
O Chỉ về đến công lên tiếng nói:
— Mày à, yêng Ngụ cho đi!
Bà Hân Lương đứng ngoài sân quay lại thấy Ngụ buồn cười:
— Ngụ à, thừa rứa ông Đông Cây Ba thừa rứa ông năm năm hân hân, rồi lại không có mưa, nước cạn hết! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi! Cho bà O Chỉ gọi gọi qua bên này, nước cạn rồi!

